

Oordelen

Stichting Havensteder discrimineerde woonwagenebewoners door beleid uit te voeren dat erop gericht is om woonwagenestandplaatsen op te heffen.

Oordeelnummer 2017-137

Datum: 21-11-2017

Grond: **Ras**

Terrein: **Leveren van en toegang tot goederen en diensten - Wonen**

Volledig oordeel

Oordeel

2017-137

Datum: 21 november 2017

Dossiernummer: 2017-0264

Oordeel in de zaak van

[...]

wonende te [...], verzoekster

tegen

Stichting Havensteder

gevestigd te Rotterdam, verweerster

1 Verzoek

Verzoekster vraagt het College om te beoordelen of verweerster verboden onderscheid op grond van ras maakt door vrijgekomen woonwagenestandplaatsen niet meer te huur aan te bieden en door beleid te hanteren dat is gericht op de afbouw van woonwagenestandplaatsen.

2 Verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- verzoekschrift van 27 juli 2017, ontvangen op 28 juli 2017;

- verweerschrift van verweerster van 26 september 2017

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 oktober 2017. Partijen zijn verschenen. Verzoekster werd vergezeld door [. . .] haar partner, [. . .], haar vader, [. . . .] en [.], beiden neven van verzoekster, en bijgestaan door mr. A.P.E. de Brouwer, advocaat te Roosendaal. Verweerster werd vertegenwoordigd door mr. R. Benneker, advocaat te Rotterdam, die werd vergezeld door [. . . .], teamleider wonen bij verweerster, en [. . . .], bedrijfsjurist bij verweerster. Verzoekster heeft het College ook gevraagd om te beoordelen of het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Capelle aan den IJssel (hierna: het College van B&W) jegens haar verboden onderscheid op grond van ras maakt. Het College heeft ter zitting de zaak van verzoekster tegen het College van B&W gevoegd behandeld. In deze zaak is oordeel 2017-136 uitgebracht.

3 Feiten

Verzoekster woont bij haar ouders op een woonwagenstandplaats op een woonwagenlocatie in Rotterdam. Een aantal familieleden van verzoekster heeft tientallen jaren gewoond op de woonwagenlocatie Burgemeester Schalijlaan in Capelle aan den IJssel. Verweerster is eigenaar van de woonwagenlocatie aan de Burgemeester Schalijlaan en is verhuurder van de woonwagenstandplaatsen. Verzoekster heeft aan zowel verweerster als het College van B&W gevraagd of zij een woonwagenstandplaats zou kunnen huren op deze woonwagenlocatie. Het College van B&W heeft haar in antwoord op deze vraag op 14 juli 2017 per e-mail laten weten: "De gemeente heeft in haar woonbeleid geen afspraken over het verhuren van woonwagenstandplaatsen. [De woningbouwvereniging] voert al jarenlang het zogenoemde uitsterfbeleid [...]." Verweerster heeft aan verzoekster in een brief van 21 juni 2017 geschreven: "Reeds vele jaren geleden is in overleg met de gemeente het beleid ingezet de standplaatsen aan de Burg. Schalijlaan op een natuurlijk moment op te heffen. Het vrijkomen van de standplaatsen door overlijden is zo'n moment. Dit is in het verleden ook al met 3 andere standplaatsen gebeurd".

4 Standpunt verzoekster

Verweerster is eigenaar van de enige standplaatsen in de gemeente. Er staan vier woonwagens leeg en er woont nog slechts één familie op de woonwagenlocatie. Als deze familie vertrekt wordt de woonwagenlocatie opgeheven. Verweerster voert een uitsterfbeleid. Verzoekster heeft verschillende keren geprobeerd zich in te schrijven op een wachtlijst voor een woonwagenplaats, maar zo'n wachtlijst bleek niet te bestaan. Anders dan verweerster stelt, is er juist veel belangstelling voor standplaatsen.

5 Standpunt verweerster

Verweerster voert niet een beleid waarbij alle vrijgekomen woonwagenstandplaatsen niet (meer) te huur worden aangeboden. Buiten Capelle aan den IJssel verhuurt zij nog altijd standplaatsen. Enkel in de gemeente Capelle aan den IJssel is in samenspraak met het College van B&W ervoor gekozen om geen nieuwe huurovereenkomsten voor standplaatsen meer te sluiten. Verweerster en het College van B&W hebben zich de afgelopen jaren gevoegd naar de vraag om woonwagenstandplaatsen. Die vraag was er niet ten aanzien van de woonwagenlocatie standplaats waar verzoekster een standplaats wil huren. Om die reden is het aantal standplaatsen afgenomen .

6 Beoordeling

6.1

Het is verboden onderscheid op grond van ras te maken bij het aanbieden van goederen of diensten en bij het sluiten, uitvoeren of beëindigen van overeenkomsten ter zake indien dit geschiedt door een instelling die werkzaam is op het gebied van volkshuisvesting (artikel 7, eerste lid, aanhef en onder c, van de Algemene wet gelijke behandeling (AWGB)).

6.2

Onbetwist is dat verzoekster een woonwagenbewoner is. Het College heeft eerder geoordeeld dat woonwagenbewoners, die zich van generatie op generatie als zodanig manifesteren en die zich beschouwen als een bevolkingsgroep met een van andere bevolkingsgroepen te onderscheiden cultuur, onder het begrip ras vallen, zoals bedoeld in de AWGB (zie onder meer College 28 mei 2015, 2015-61, overweging 3.5). Volgens vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) is het woonwagenleven een wezenlijk onderdeel van de cultuur van woonwagenbewoners (EHRM 18 januari 2001, appl. no. 27238/95, nr. 73 (Chapman/Verenigd Koninkrijk)). Het College oordeelt daarom dat verzoekster in deze zaak een beroep kan doen op de bescherming van artikel 7 AWGB.

6.3

In de onderhavige zaak overweegt het College dat verweerster als verhuurder van woonwagenstandplaatsen een eigen verantwoordelijkheid heeft om de AWGB na te leven (vergelijk College 19 december 2014, 2014-166, overwegingen 3.12 t/m 3.15). Onbetwist is dat verweerster en het College van B&W gezamenlijk hebben besloten een beleid in te zetten dat is gericht op het opheffen van alle standplaatsen in de gemeente Capelle aan den IJssel. Als verhuurder had van verweerster verwacht mogen worden dat zij was nagegaan of dit beleid in overeenstemming is met de AWGB.

6.4

Verweerster en het College van B&W hebben gezamenlijk besloten de standplaatsen op te heffen, omdat niet was gebleken dat daar vraag naar was. Zij hebben evenwel niet onderbouwd waarop deze bevinding, die door verzoekster wordt betwist, is gebaseerd. Inwoners van stadsregio Rotterdam, die in aanmerking willen komen voor een sociale huurwoning van verweerster, kunnen zich via Woonnet daarvoor inschrijven. Langs deze weg kunnen zij ook hun belangstelling kenbaar maken voor de aangeboden woningen. Voor verweerster is hierdoor inzichtelijk welke behoefte er bestaat aan sociale huurwoningen. Standplaatsen voor woonwagenbewoning worden echter niet aangeboden via Woonnet Rijnmond. Ook is het niet mogelijk voor woonwagenbewoners, zoals verzoekster, om zich in te schrijven voor een standplaats of zich te laten plaatsen op een wachtlijst. Het College stelt vast dat verweerster voor de beantwoording van de vraag of en hoeveel belangstelling er is voor woonwagenstandplaatsen geen gebruik maakt van een, met Woonnet Rijnmond vergelijkbare, registratie van woningzoekenden. Verweerster heeft evenmin duidelijk gemaakt op welke andere wijze onderzoek is gedaan naar de belangstelling voor woonwagenstandplaatsen en waarop dus de conclusie is gebaseerd dat aan dergelijke standplaatsen geen behoefte bestaat. Verweerster heeft daarom jegens verzoekster onderscheid op grond van ras gemaakt door, zonder het College van B&W op enigerlei wijze daarop aan te spreken, een gemeentelijk beleid uit te voeren dat is gericht op het opheffen van de standplaatsen op de locatie Burgermeester Schalijlaan.

7 Oordeel

Stichting Havensteder heeft jegens [. . .] verboden onderscheid op grond van ras gemaakt.

Aldus gegeven te Utrecht op 21 november 2017 door prof. mr. J.C.J. Dute, voorzitter, mr. M. Chébtí, mr. dr. J.P. Loof, leden van het College voor de Rechten van de Mens, in tegenwoordigheid van mr. A.H. Pranger, secretaris.

prof. mr. J.C.J. Dute

mr. A.H. Pranger

